

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ЧИТАННЯ

Тарас Шевченко - великий пророк України, голос українського народу. У березні 2014 року українці всього світу відзначатимуть 200-річчя від дня народження Кобзаря. У школі проводяться заходи, які приурочені пам'яті Т.Г.Шевченка. Це вистава малюнків "Об'єднаймося, брати мої", конкурс читачів-декламаторів творів Т.Шевченка.

13 лютого пройшли Шевченківські читання, в яких взяли участь учні дев'ятих класів. Заскалета В.І. ознайомила присутніх з презентаціями "Т.Г. Шевченко. Життєвий шлях" та "Шевченко - художник" Пономаренко Аріна, учениця 9-В класу, підготувала доповідь "Т. Шевченко - художник", Заваріна Діана, учениця 9-А класу, зацікавила присутніх виступом "Поема "Гайдамаки". Історична основа поеми". Запам'яталась робота "Жіночі образи в творчості Т.Шевченка", яку виголосила учениця 9-Б класу Пономарчук Анна.

На завершення перед дев'ятикласниками виступили переможці конкурсу читачів-декламаторів творів Т.Шевченка.

Всі отримали естетичне задоволення та кожен дізнався щось нове чи цікаве із життя Великого Кобзаря.

Заваріна Діана 9-А кл.

Т.Г.Шевченко - Пророк Української нації

Не -

забаром 199 річниця народження Т.Г. Шевченка - Кобзаря душі України. До цієї події в нашому класі пройшов виховний захід "Т.Г.Шевченко - пророк української нації". Він був присвячений нелегкому та багатому на літературний спадок життя поета. Можна було почути багато віршів Т.Шевченка. Відомий "Заповіт" пролунав різними мовами світу: українською, російською, білоруською, англійською. Багато віршів Тараса Григоровича покладено на музику. Учениця нашого класу Чорнобай А виконала пісню "Ой, у лузі червона калина". Ми подивилися цікаві презентації і удосконалили свої знання про життєвий шлях Великого сина України. В кінці уроку кожний висловив думку, за що поважає Т.Шевченка.

Вавер Марія 7-А кл.

Зима і Весна

Сипав сніг, кружляли хуртовини, лютувала над усім Зима. Дід Мороз мережив вікна. Пташки, звірі, люди мерзнуть та сумують, чому не йде Весна? А ніжна Весна закрита у льодовій темниці у лютого Мороза, та охороняє її мачуха Зима. Дівчина Весна благає Зиму випустити її хоч на хвилинку у лісок, щоб зі снігу виплести квітку та глянути на Сонце хоч разок. Але ж Мороз наказав Зимі суворо:

- Дівчину нікуди не пускати, бо розтануть сніги та струмками в річки побіжать.

Але Зима з Морозом була в давній сварці та міркувала вона так: "Чому цей дід тут голова?" Випустила Зима Весну і зробила дівчина квітку з снігу, що в ніжних руках ожила. Сонце теплом Землю стало пригрівати і все навкруги почало оживати. Зраділи пташки, звірі, люди, що нарешті прийшла Весна. А Зима ледь скочила у санки та не встигла вона від'їхати, як розтанула.

Мовчан Максим, 4-Б кл.

Перемога Мо-весни

лодша сестра Весни поспішала, щоб змінити Зиму на землі. А володарка снігів особливо лютувала: насилала на землю хуртовини, а її помічники Холодний Вітер і Мороз теж працювали багато. Тому Весна хотіла порадувати людей. Вона всміхнулась землі лагідним сонечком. Всім відразу стало веселіше. Кілька невеличких хмаринок вмили землю легким дощиком, який забирив за собою залишки брудного снігу. Зима в той час якраз відпочивала, бо сили у неї залишилось мало. Та коли прокинулася, побачила сонце в калюжі і страшенно розлютилась. Вона покликала до себе помічників. Вітер поспішив хмаринки ганяти. Вже за мить сховав сонечко, а сиві хмарки посипали на землю сніг. Мороз підкрадався до калюж, які за мить вкривалась льодом, посипав інеєм дерева і траву. Але й самої Зимі і її помічників вистачало ненадовго. Втомлені всі посідали. А Весна продовжувала йти. У неї вистачило сили побороги Зиму. Ось так приходить довгожданна Весна.

Данилишин Ярослав 4-Б кл.

Адреса редакції: Черкаська обл., м. Сміла, 20705
вул. Лобачевського, 2. Смілянська ЗОШ І-ІІІ ст. № 10
Контактний телефон: (804733) 3-75-88
Редакційна колегія: Заскалета В.І., Береговенко В.В.,
Маслюк В.М., Коломієць О.А.

Газета видається з грудня 2008 року.
Друк — КВПШ "Тясмин",
м. Сміла, вул. Перемоги, 16
Замовлення № Тираж 600 екз.

Інформаційний вісник Смілянської загальноосвітньої школи І-ІІІ ст. № 10

Права і обов'язки школярів

*- Я маю право...!- скрізь лунає.
Права свої ж бо знає дитвора,
Та все частіше забуває.
Обов'язки виконувать пора !*

Такими словами розпочалася чергова виховна година у 2-х класах на тему "Права та обов'язки школярів". Учні з'ясували, що таке право і що - обов'язок. Позналилися з Конституцією нашої країни.

Під час інсценівок, які підготували учні, зрозуміли правову свідомість, уміння користуватися своїми правами і виконувати свої обов'язки.

Великий педагог В.Сухомилинський писав: "Сьогодні діти - завтра народ!"

Звичайно, ви, діти, - майбутнє нашої країни! І від вашого фізичного розвитку, знань, вмінь залежить, якою буде наша Україна.

Тож не втомляймося жити, цінуймо кожен мить!

Кл. к.2-Б кл. Проненко О.М.

Валентині і Валентина

14 лютого - Міжнародний День закоханих. Це миле, домашнє, забавне і незвичайне свято - День святого Валентина. Незвичайне тому, що зовсім не слов'янське. Але Європа його святкує з великим задоволенням вже 120 років. З року в рік і ми святкуємо це романтичне свято. 15 лютого у школі відбувся вечір для старшокласників, присвячений Дню закоханих. Сім чудових пар змагалися за звання Валентина та Валентини вечора. Хлопці намагалися зрозуміти погляд своєї половинки, "шили" одяг із газет, пригощали романтичною вечерєю. Дівчата ж запрошували своїх "Валентинів" на чарівний танок з повітряною кулькою, намагалися одягти капелюх на голову хлопців. Спільними зусиллями малювали чубами вірш у різних жанрах. Кожна пара була неповторною, особливою. Але конкурс є конкурс. Валентином і Валентиною вечора стали Мелешко Анатолій (10-А клас) і Дашко Юлія (11-А клас). Хочеться подякувати за чудові номери художньої самодіяльності, підготовлені 11-Б класом (Пляченко

Ліана), 10-Б класом (Ірха Олександра, Кулаженко Віталій), 10-А клас (Геріх Владислав), 7-Б клас (Кузьміна Аліна). Це було дуже талановито і професійно. І закінчити статтю хочеться словами:

*"Кохати - це значить кохання творить,
То будьмо ж достойні цього покликання.
Нехай до останку у серці горить
Безсмертний вогонь боротьби і кохання"*

Валентинка

У формі серця, вся червона,
Дарує щастя всім вона.
Пульсує щастя у долоні
В полоні серце завмира,
Такий простий шматок паперу
Вселяє віру в чисте почуття.
Нехай у кожного в долоні
Тріпоче серце у розгоні
Дає надію на життя.

Вавер Марія, 7-А кл.

Педагог-організатор Береговенко В.В.

Емоції, сльози, безмежна радість—все це притаманне зустрічі випускників, тій зворушливій зустрічі “братів” і “сестер”, які розлетілися, мов ті пташки з-під крила своєї матері—школи. Першого лютого всі “розгублені діти” зібралися в “Країні дитинства”, в рідному домі своєї юності, аби поділитися враженнями від самостійного плавання, розповісти цікаві історії шкільних буднів. Не зважаючи на радість зустрічей та чарівну атмосферу, на хвилину всі засумували, адже чудесні шкільні часи минули і їх вже не повернути.

Деякі з “розгублених дітей”, що проміняли школу на престижні університети, написали імпровізовані відгуки: “Дорога 10 школа! Ти мені дала надзвичайно багато! Були і злети і падіння. Тут я навчилась підійматися, і жити далі з надією в серці. Тут я вчилась знаходити сили, навіть коли вони закінчувались. Уся та сила волі духу, яка є у мені зараз, виховувалась і тренувалась саме тут. Спасибі! Тут був неоціненний досвід! Тут була “Маска”, незабутні вечори (у різних стилях). Я навіть була Дідом Морозом! Спасибі! ЦВР, ми пережили разом надзвичайно багато! ЦВР - це взагалі окрема величезна сторінка нашого шкільного життя. Він як кольорові ілюстрації у сірій нудній книзі. Я Вас дуже люблю! Спасибі Вам за все!!! Козир Марія”.

“Я, вважаю, що школа багато чому нас навчила і допомогла. Ми зараз навчаємося у престижних вузах, і потрібно тому завдячувати нашим любим вчителям, які не покладаючи рук робили все можливе для реалізації наших мрій, щоб ми змогли здобути професію, яка нам до душі. Хочу окремо висловити вдячність Сіренку В.М., який вказав мені правильний шлях у житті. Завдяки йому я почала займатися спортом, і жодного разу не пошкодувала про це. Зі щирою вдячністю Шелудько Олена.”

Школа закінчується, як закінчується все хороше, але, на превелике щастя, ми можемо повертатися сюди, до рідних стін нашого дитинства та юності.

Пляченко Каріна, 11-Б кл.

Зустріч із цікавими людьми

Усім відомо, що кожна людина наділена від природи якимось талантом, тільки кожному із нас треба його розгадати і зрозуміти. А ще мати дуже велике бажання творити і роздавати свій талант людям. Із такими талановитими людьми нещодавно зустрілися учні Смілянської ЗОШ I-III ступенів № 10 за сприяння БК ім. Т.Шевченка. На зустріч були запрошені Коцаба Галина Іванівна, художниця, вчитель образотворчого мистецтва, та Мавроді Борис Володимирович, народний умілець, майстер лозоплетіння. Гості розповіли дітям про своє захоплення, про тернисті шляхи становлення, свої досягнення, продемонстрували прекрасні твори мистецтва та відповіли на безліч запитань, які ставили їм діти. Борис Володимирович провів для дітей майстер-клас, під час якого дівчатка й хлопчики мали нагоду власноруч спробувати сплести маленький кошик. На знак пошани Мороз Тетяна та Лисюк Максим подарували гостям прекрасні українські пісні.

Заступник директора з ВР Заскалета В. І.

Заступник директора з ВР Заскалета В. І.

Напередодні 14 лютого у 8-Б класі пройшов позакласний захід “Година поезії про кохання “Через віки з любов’ю”. Наші учні з особливим хвилюванням декламували вірші поетів різних епох: Шекспіра, Данте, Петрарки, Пушкіна. Незабутню атмосферу заходу створював музичний супровід, який приготувала вчитель світової літератури Маслоук Валентина Миколаївна, та інтер’єр класу, над яким добросовісно попрацювали діти. Адже дівчата своїми руками виготовили тематичні прикраси для оздоблення.

Потрібно подякувати ведучим цього заходу (Безсмола А., Бублик В., Кочубей В.), які зуміли донести в серця присутніх життєствердне значення кохання. Хотілося б подякувати Підмогильному О.А. за належне технічне забезпечення заходу.

Бережанський Д., Гавриленко Д., 8-Б кл.

День закоханих

Як всім відомо 14 лютого офіційно відзначають день всіх закоханих. У цей день люди в усьому світі дарують одне одному подарунки у вигляді сердець, цукерок, квітів. Ось і наш клас вирішив влаштувати свято, присвячене дню св. Валентина.

На цьому відкритому уроці було дуже цікаво. Наш класний керівник Протас Галина Михайлівна підготувала дуже багато веселих конкурсів. Найактивніші учні отримали смачні винагородди. Наприкінці свята нас чекав сюрприз: слайд-шоу наших фотографій. Ще на нас чекав виступ наших дівчат, які професійно займаються танцями. Від цього свята всі були в захваті.

Тригуб Альона, 8-А кл.

ЕКСКУРСІЯ В МУЗЕЙ НАРОДНОГО ПОБУТУ

Чергове заняття географічного гуртка ми провели у музеї села Плескачівка, де відтворено побут, атмосферу, ремесла і життя селян на цій території у 19 столітті. Музей стародавнього побуту та народних ремесел створили тут у приміщенні сільської бібліотеки. Зайшовши у середину приміщення, ми опинились у атмосфері 19 століття, так жила чи не кожна родина в селі. Ще на початку екскурсії нас дуже вразило, що ключ від хати тримали на відомому місці і зовсім не боялися злодіїв! Далі ми дізнались, що у снігах тримали не лише інвентар для обробки землі, зброю для коня, а тут же поряд була і худоба, а на горіщі – сіно. Далі ми пройшли в ремісничку, де зібрана величезна колекція інструментів, за допомогою яких господар міг змайструвати будь-який господарчий реманент. Найнеобхідніша професія, що була у

гогочасному селі, – виготовлення коліс до возів. Найдорожче оплачувалися чоботарі – шили і ремонтували взуття, підбиваючи дерев'яними цвяками. Господині тим часом чаклували млині. Ми теж спробували, виявилось, що це доволі цікаве заняття, а результат – змолоти і борошна, і крупи для каші!

Крупи у ступі ми товкли пританцювуючи так, як колись це робили селяни. Вже тоді користувалися дерев'яними вагами, їх виготовляли у Смілі, і навіть мололи каву у спеціальному млинку!. Одяг носили власного виробництва: самі пряли нитки з конопель та льону, потім ткали рядна, рушники, полотна. Прямо у майстерні стоїть справжній ткацький верстат, на якому і сьогодні тчуть доріжки, якими встеляють підлогу музею. Тут же, у музеї, збереглася колекція прасок на вугіллі, які потрапили в село з польського, австро-угорського та німецького побуту. Наступна кімната музею обладнана як українська світлиця: піч, біля якої ціла колекція глечиків та посуду з глини та дере-

ва, рогачі, макогони і безліч інших предметів, що полегшували побут господині. Ще нас вразило, що в кутку біля ікон стояла рушниця: «Часи були неспокійні, і господар мав захищати свою сім'ю від будь-яких несподіванок», - пояснив нам наш екскурсовод Сергій Тимофеев, що є одним з організаторів цього музею. У музеї багато вишитих картин та рушників, що принесли сюди жителі села. Також вони подарували музею сімейні фотографії, зроблені у минулому та позаминулому століттях, які теж ілюструють особливості життя та побуту селян. Нам дуже сподобалось у музеї, ми написали відгук у спеціальному зошиті, а ще вдячні за цю екскурсію своїй вчительці, і з нетерпінням чекаємо наступних подорожей.

Учасники гуртка "Екотур"

Віка Власенко, Андрій Береза, Сніжана Загідуліна, Ігор Мірошніченко та ін.

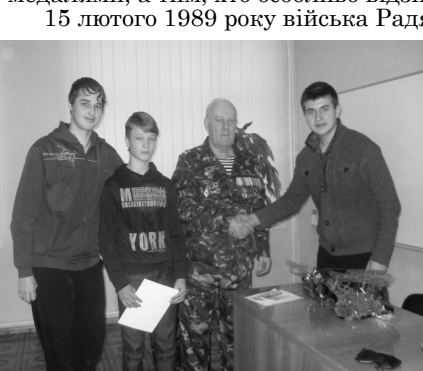

Учнями 9-А класу була відвідана дитяча бібліотека, де відбулася зустріч з Гогоренком Валерієм Івановичем. Темою зустрічі стала війна в Афганістані, яка розпочалася 1979 і закінчилася 1989, учасником подій якої був і сам Валерій Іванович.

Афганістан... Немає людини, яка б не чула і не знала б про цю країну. Ця країна "прославилася" кровопролитною війною. Про воїнів-афганців сказано чимало, але жодні слова не можуть передати тієї мужності та відданості, з яким солдати виконували свій військовий обов'язок. Багато бійців полягло у Афганістані, багато повернулось з відти інвалідами, але всі, хто вижив, нині зі сльозами на очах згадують ті страшні події. Багато матерів залишилось без синів, зустрівши їх в труні, багато й досі чекають, сподіваючись, що колись не будуть вважатися безвісті зниклими, молоді жінки стали вдовами, а діти осиротіли.

У пам'ять про загиблих товаришів Валерій Іванович написав чотири книги: "Чужа країна на ім'я Афганістан", "Гарячими дорогами Афганістану", "Пам'ять афганських днів", "Трубопроводчики 1461 ОТПБ в афганській війні". У спогадах письменника воїни-афганці, які волею долі військового обов'язку опинилися під палаючим сонцем Афгану. Вони виконували свій армійський обов'язок, залишаючись вірними військовій присязі.

Солдати опинилися на чужині, без рідних, це не були боягузи, це були відважні люди, які боролися до останнього! Афган - це... незагоєна рана, невідступний біль. Багато офіцерів і солдатів були нагороджені бойовими орденами та медалями, а тим, хто особливо відзначився, було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

15 лютого 1989 року війська Радянського Союзу були виведені з території Афганістану, і шороку цього дня афганці, які повернулися з того жахиття, святкують, що повернулися живі, і згадують зі смутком своїх загиблих товаришів. Їх варто пам'ятати, пам'ятати цю війну. Для учнів 10-11-х класів була проведена зустріч з вчителем допризовної підготовки Біндусом Євгенієм Івановичем, що брав участь у воєнних діях в Афганістані. Він розповідав учням про всі тяготи та складнощі того періоду, про подвиги, що здійснювали солдати, про хоробрість, проявлену доблесними бійцями. Під час розповіді всі учні зацікавлено розглядали альбом з фотографіями тих часів. Євгеній Іванович дуже докладно описав всі події, що відбувалися в Афганістані. Складалося враження, що кожний його спогад оживає в зацікавлених очах учнів. Кожен із нас виніс з заходу частинку мужності та честі.

Ващенко Вікторія, 9-А кл.;
Маруніч Богдан, 10-А кл.